

Titel: Paaanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans.

Citation: "Paaanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans.", i *1913/1914: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r24-shoot-chptrd1e25309/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1913/1914: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

taltes Skyld, give Tiltalte Adgang til at se Sagen afgjort ved, at han vedtager at erlægge en nærmere bestemt Bøde eller at underkaste sig Konfiskation; Lovens Fastsættelse af Bødens Størrelse er herved ikke bindende. Vedtager Tiltalte den tilbudte Afgørelse, tilføres det fornødne herom Retsbogen. Saadan Afgørelse har i Henseende til Fuldbyr-delse og Gentagelsesvirkning samme Virkning som en Dom.

Er Politimesteren eller nogen paa hans Vegne mødt, skal der, inden der gives Tiltalte Adgang til at vedtage Straf, gives den saaledes mødte Lejlighed til at udtale sig om Straffens Størrelse.

§ 937.

Naar Dommeren finder, at Tiltalte er skyldig, men at Sagen efter Brødens Be-schaffenhed, saasom navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, egner sig til Afgørelse ved en Advarsel, er han, saafremt Tiltalte ikke erklærer sig derimod, be-rettiget til i Stedet for at afsige Dom at tildele Tiltalte en saadan Advarsel, for saa vidt Sagens Afgørelse paa denne Maade ikke er udelukket ved særlig Bestemmelse.

Om den trufne Afgørelse tilføres det fornødne Retsbogen.

§ 938.

Reglerne i §§ 931, og 936—937 finde ikke Anvendelse ved Sager, der paatales offentlig i Medfør af § 2 i midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1911.

§ 939.

For saa vidt ikke andet foran er bestemt eller følger af Forholdets Natur, skulle de Regler, der ifølge foregaaende Kapitel, særlig § 929, gælde for andre Underretssager, ogsaa komme til Anvendelse i de Sager, der omhandles i nærværende Kapitel.

*Sjette Afsnit.***Retsmidler mod trufne Afgørelser.***Kapitel 82.***Paaanke af Domme, afsagte af Landsretterne i første Instans.**

§ 940.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret med eller uden Nævninger, kunne overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

Lige med Domme staa i Henseende til Anke saadanne Beslutninger, som om-handles i § 904.

§ 941.

Overanklageren kan anke saavel til Fordel som til Skade for Tiltalte. Anke til Fordel for Tiltalte kan endvidere iværksættes af ham selv og, dersom han ikke er per-

sonlig myndig, af hans Værge. Er Tiltalte død, og er han ved Dommen funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan hans Ægtefælle saavel som enhver af hans Slægtninge i op- og nedstigende Linie og hans Søkende anke i hans Sted. Ogsaa Overanklageren kan i dette Tilfælde paaanke en fældende Dom.

Tiltaltes Forsvarer ved Landsretten er pligtig til paa Forlangende at bistaa ham med Raad om, hvorvidt han bør paaanke Dommen, saavel som med Affattelsen og Indgivelsen af Ankeme delelsen og dens Begrundelse.

§ 942.

Afkald paa Anke kan finde Sted, efter at Dommen er afsagt. En rejst Anke kan frafalde, saa længe Dom ikke er afsagt af Højesteret. Frafaldes Anke, efter at Domsforhandling for Højesteret er begyndt, kan derved dog ikke Prøvelse af saadanne Ankegrunde undrages Højesteret, som tages i Betragtning i Embeds Medfør (§ 959).

§ 943.

Anke kan støttes paa, at Rettergangsregler ere tilsidesatte eller fejlagtig anvendte; dog kan Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af Rettergangsregler, hvis Overholdelse Retten ikke af egen Drift paaser, kun benyttes som Ankegrund, naar Indsigelse betimelig er fremsat for den underordnede Ret.

§ 944.

I en Sag, der er paakendt uden Nævninger, kan Anke derhos støttes paa:

1. at Retten ved Afgørelsen af, om Tiltalte skal domfældes, har anvendt Straffeloven urigtigt;
2. at Straffens Stærkelse ikke staar i passende Forhold til Brøden;
3. at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt;
4. at Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaelse af Straf er urigtigt afgjort.

En Anke, der er rettet mod Dommens Afgørelse af Sagens Realitet, betragtes som omfattende ogsaa Beviserne for Tiltaltes Skyld, naar ikke Ankemeddelelsen udtrykkelig gaar ud paa det modsatte.

§ 945.

I en Nævningesag kan Anke foruden paa de i § 943 anførte Ankegrunde kun støttes paa:

1. at Retten har afgjort paa urigtig Maade noget Spørgsmaal, som ifølge §§ 885 eller 910 i Slutningen er unddraget fra Nævningernes Afgørelse, eller urigtigt har domfældt i Overensstemmelse med en fældende Nævningserklæring i et Tilfælde, hvor den i Medfør af § 909 burde have frifundet eller ikkun domfældt for en mindre Forbrydelse, end Erklæringen lyder paa, eller omvendt med Urette har fraveget en fældende Nævningserklæring i Henhold til § 909 eller frifundet i Henhold til § 869, 2det Stykke;
2. at Nævningernes Erklæring, hvorpaa Dommen er grundet, er bleven fejlagtig paa Grund af urigtig i Retsmødet given Vejledning i Loven fra Rettens Formands Side, eller fordi Spørgsmaalene til Nævningerne lide af Fejl, der bero paa en urigtig Forstaaelse af Straffeloven;

3. at den Straf, Dommen har ikendt, ligger udenfor de i Loven fastsatte Grænser eller staar i aabenbart Misforhold til Brøden.

Anke kan ikke grundes paa, at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtigt afgjort som Følge af en fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt, medmindre Talen er om et Punkt, der ifølge § 885 i Nævningesager er unddraget Nævningernes Afgørelse.

§ 946.

Tilsidesættelse eller fejlagtig Anvendelse af en Rettergangsregel skal ikke bevirke Ophævelse af en paaanket Dom, medmindre det findes antageligt, at Iagttagelse af den paagældende Regel kunde have medført et andet Udfald af Sagen.

Ikke-Iagttagelse af Rettergangsregler, som udelukkende ere foreskrevne til Betyggelse for Tiltalte, kan ikke føre til Forandring til hans Skade.

§ 947.

Vil Overanklageren anke til Skade for Tiltalte, maa han inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse for Tiltalte lade forkynde Meddelelse om, at Dommen paaankes. Anke til Fordel for Tiltalte kan Overanklageren iværksætte ogsaa efter Udløbet af den nævnte Frist; saadan Anke hindres heller ikke ved, at Tiltalte har givet Afkald paa Anke.

I Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf er Ankefristen for det offentlige altid 3 Maaneder.

Meddelelsen skal indeholde Tilkendegivelse om, at Sagen vil blive foretagen i Højesteret, saa snart dertil er Lejlighed, uden nogen yderligere Underretning til Tiltalte. Genpart af Meddelelsen indleveres paa Landsrettens Kontor.

§ 948.

Vil Tiltalte anke, maa han afgive Meddelelse herom inden fjorten Dage regnet fra Dommens Afsigelse eller, naar han ikke har været til Stede ved Afsigelsen af Dommen, og denne er fældende, fra den Dag, da Udskrift af Dommen er ham forkyndt. Meddelelsen kan, naar den foregaar straks ved Dommens Afsigelse eller Forkyndelse, fremsættes mundtlig henholdsvis til Retsbogen eller til den, som iværksætter Forkyndelsen, og som i saa Fald har at optage fornøden Bemærkning i Forkyndelsespaategningen. Ellers indgives Meddelelsen skriftlig, underskrevet af Tiltalte, paa Overanklagerens eller Landsrettens Kontor; er Tiltalte fængslet, kan den dog ogsaa fremsættes mundtlig til den Undersøgelsesrets Retsbog, i hvis Kreds Fængslet ligger, eller til Fængselsbestyrerens Bog (§ 844). Hvor Tiltaltes Ankemeddelelse er fremsat til sidstnævnte Bog eller til en Retsbog eller indgiven paa Landsrettens Kontor, bliver henholdsvis Udskrift af Tilførslen eller den modtagne Ankemeddelelse uden Ophold at tilstille Overanklageren.

Snarest muligt efter Modtagelsen af Ankemeddelelsen lader Overanklageren for Tiltalte forkynde en saadan Tilkendegivelse, som ommeldt i § 947, 3die Stykke, og tilstiller, for saa vidt Ankemeddelelsen ikke allerede har passeret Landsrettens Kontor, dette Underretning om Anken.

§ 949.

En Anke, hvorom Meddelelse ikke er sket inden den i §§ 947 og 948 foreskrevne Frists Udløb, bliver af Højesteret at afvise, medmindre den ankende gør

være udelukket fra at paaanke Dommen, Adgang til at paastaa denne ophævet paa Grund af Fejl, der maa lede til Sagens Hjemvisning til ny Forhandling. Dog maa han saa betimelig forud for Sagens Foretagelse give Modparten Meddelelse om, at han agter at fremsætte saadan Paastand og om Grunden, hvorpaa den støttes, at Modparten faar Tid til fornøden Forberedelse.

Ankegrunde, som ikke ere anførte i vedkommende Parts Ankemeddelelse eller den i Fortsættelse af denne afgivne Begrundelse (§ 950) eller i en af ham i Henhold til nærværende Paragrafs første Stykke, sidste Punktum, afgiven Meddelelse, og som heller ikke ere af den Beskaffenhed, at Retten i Embeds Medfør skal tage dem i Betragtning (§ 959), kan Højesteret tilstede ham at fremkomme med, naar særlige Grunde findes at tale derfor. Findes det, at deres Fremsættelse gør yderligere Forberedelse nødvendig for Modparten, udsætter Højesteret Sagen derefter.

§ 959.

Højesterets Prøvelse er i Reglen indskrænket til de paaberaabte Ankegrunde; herfra gælder dog følgende Undtagelser:

1) Hvor Anken eller en i Henhold til § 958, 1ste Stykke, fremsat Paastand er støttet paa nogen af de i §§ 944 eller 945 omhandlede Grunde, kan Retten prøve, om Straffeloven i det hele er rigtig anvendt, saa og om der er et aabenbart Misforhold imellem Forbrydelsen og den idømte Straf, jfr. dog § 960, sidste Punktum.

2) Hvor alene Rettergangsfejl ere paaberaabte som Ankegrund, kan Højesteret, naar Dommen ikke ophæves af saadan Grund, prøve, om Straffeloven er urigtig anvendt til Skade for Tiltalte, eller om den idømte Straf er uforholdsmæssig høj.

3) Naar det i et Tilfælde, hvor Tiltalte er domfældt, findes, at nogen væsentlig til hans Betyggelse sigtende Rettergangsregel er tilsidesat, kan Højesteret, dersom den finder, at den begaaede Fejl gør Domfældelsens Rigtighed tvivlsom, ophæve Dommen og hjemvise Sagen, uanset at den paagældende Fejl ikke er paaberaabt.

Hvis en Dom, som angaar flere Tiltalte eller flere Forbrydelser af samme Tiltalte, kun er paaanket for en eller nogle Tiltaltes eller Forbrydelsers Vedkommende, kan Højesteret, naar den finder, at en Ankegrund, som er gjort gældende under Sagen, eller som Retten i Medfør af Reglerne i denne Paragraf har taget i Betragtning, tillige omfatter nogen Tiltalt eller Forbrydelse, for hvis Vedkommende Dommen ikke er paaanket, til Fordel for vedkommende Tiltalte tillægge den Virkning ogsaa under den saaledes upaaankede Del af Sagen.

§ 960.

Kommer Højesteret til det Resultat, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, kan den selv afsige ny Realitetsdom, naar den finder, at det fornødne Grundlag herfor foreligger, hvortil, for saa vidt Spørgsmaal er om at afsige en fældende Dom, ifølge § 945 hører, hvis Sagen er en Nævningesag, at Tiltalte ved en gyldig Nævningeerklæring er kendt skyldig i den Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmaal om at domfælde ham.

Gaar den ny Realitetsdom ud paa Tiltaltes Frikendelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmaalet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Varetægtsfængsel eller uforskyldt Udstaaelse af Straf, medmindre Tiltalte har begært dette Spørgsmaal afgjort under Medvirkning af Nævninger.

Finder Højesteret, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, men at Betingelserne for, at Retten kan afsige Realitetsdom, ikke ere til Stede, ophæver Højesteret Dommen og, for saa vidt Ophævelsesgrunden ogsaa rammer den til Grund for

Dommen liggende Behandling, denne eller den Del deraf, hvorom dette gælder. I Forbindelse hermed bliver Sagen, for saa vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Beskaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret. Saa vidt fornødent bør i saa Fald Højesterets Dom angive, fra hvilket Punkt den ny Behandling skal tage sin Begyndelse.

Skal Tiltalte i et Tilfælde, hvor Højesteret vil afsige ny Realitetsdom, dømmes efter et Straffebud, som ikke er bragt i Anvendelse ved den paaankede Dom, og om hvis Anvendelse Rigsanklageren heller ikke har nedlagt Paastand for Højesteret, bør der være givet Parterne særlig Lejlighed til at udtale sig herom. Er Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan der derhos ikke idømmes strengere Straf end bestemt af Landsretten.

§ 961.

Naar Hjemvisningsdom er afsagt, har Rigsanklageren, hvis han ikke frafalder Tiltale, uden Ophold at foranstalte Sagen paa ny indbragt for Landsretten.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, maa der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strengere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse ere til Stede.

Skal i en Navningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel 83.

Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.

§ 962.

Domme, afsagte af en Underret, kunne, med de nedennævnte Undtagelser, af Overanklageren eller Tiltalte paaankes til den Landsret, til hvis Kreds vedkommende Ret hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun paaankes af Overanklageren, naar andre Følger end Bøde eller Konfiskation kunne idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis paa Andragende — der maa fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afsigelse, efter dens Forkyndelse — tilstede Anke, naar det findes, at særlig Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Justitsministeren tilstede, at de i §§ 936 - 37 ommeldte Afgørelser paaankes af Overanklageren.

Naar saadant Andragende bevislig er indgivet til Justitsministeren, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyrdelsen skal udsættes eller standses; dette sker i hvert Fald, naar Anke tilstedes.